

Р Е Ш Е Н И Е

№ 159

гр. Перник, 21.09.2010г.

Административен съд Перник, в съдебно заседание на седемнадесети септември през две хиляди и десета година в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

По докладваното от съдията Георгиев административно дело № 361 по описа за, 2010г. на Административен съд Перник, при участието на секретаря Т.М., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, въз връзка с чл. 172, ал. 4 от Закона за движение по-пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Й.Н.Н.,*** срещу Заповед за прилагане на принудителни административни мерки № 1473/2010г. на Началника на сектор Пътна полиция при ОД на МВР гр. Перник. В жалбата се твърди, че оспореният административен акт е незаконосъобразен. Постановен е при неизяснена фактическа обстановка, прм отпаднало основание и не съответства на целта на закона. Иска се отмяната на заповедта ведно с произтичащите от това законни последици.

Ответната страна - началник на сектор "Пътна полиция" към ОД на МВР, оспорва жалбата и изразява становище за законосъобразност на обжалвания административен акт.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. Перник предлага жалбата да бъде оставена без уважение, а заповедта като правилна и законосъобразна да се остави в сила.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок, съгласно разпоредбата на 149, ал. 1 от АПК, от лице, което има правен интерес от оспорване, поради което се дължи разглеждането ѝ по същество.

Административен съд Перник, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

При управление на лек автомобил "БМВ"с регистрационен номер 2Н201324 движещ се в гр. Перник, с посока по ул. "Железничарска" от ж. п. гара към кръстовището на ул. "От.

Паисий" на 25.07.2010г. жалбоподателят е спрян за проверка по закона за движение по пътищата от служители на МВР. Водача на МПС е отказал да бъде изпробван с алкотест Дрегер 7410 № 0021 за употреба на алкохол. Издаден му е талон за медицинско изследване № 0330791 за ЦЕМП-гр. Перник. Лицето не се е явило на медицинско изследване в посочения в талона срок. Съставен му е акт за установяване на административно нарушение № 1473 от 25.07.2010г. . Акта му е предявен и същият е отказал да го подпише. На 29.07.2010г. е издадено наказателно постановление № 1473/10 от началник сектор ПП при ОД на МВР гр. Перник.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от представената и приета като доказателство по делото административна преписка. Доказателствата не са оспорвани от жалбоподателя. '

При така установената фактическа обстановка Административен съд Перник прази следните правни изводи:

Предмет на съдебен контрол е законосъобразността на Заповед за прилагане на принудителни административни мерки Н' 1473/2010г. на Началника на сектор Пътна полиция при ОД на МВР гр. Перник. Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена на 25.07.2010г. и е връчена на заинтересованото лице на 27.07.2010г. Жалбата на Н. е подадена чрез началник на сектор ПП към ОД на МВР-Перник, по правилата на АПК на 30.07.2010г.. Следователно, жалбата е подадена в срок от надлежна страна, в законоустановения срок и е процесуално допустима.

Заповед за прилагане на принудителни административни мерки № 1473/2010г. е издадена от Началника на сектор Пътна полиция при ОД на МВР гр. Перник на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП във връзка с чл. 22 от ЗАНН. Същата съдържа необходимите реквизити, визирани в разпоредбата на чл. 172, т. 1, б. "б" от ЗДвП във връзка с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. По делото е представена заповед № 131393/9.08.2007 г. на министъра на вътрешните работи, съгласно която на началниците на сектор "Пътна полиция" са делегирани права по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. Поради това издателят на заповедта притежава необходимата компетентност да налага ПАМ.

На жалбоподателя със заповедта е наложена принудителна административна мярка "временно отнемане на свидетелство за управление до решаване на въпроса за отговорността" поради отказ да бъде проверен с техническо средство "Дрегер 7410" № 0021 за употреба на алкохол и да направи медицинско изследване. Фактическото основание за издаването на заповед на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП е управлението на моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта, чрез измерването му в издишания въздух, или е под въздействието на друго упойващо вещество, както и отказ да бъде извършена проверка на водача с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване. Конкретните факти,

изпълващи една от хипотезите за прилагане на ПАМ, са установени със съставения акт за административно нарушение. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП този акт се ползва с доказателствена сила до доказване на противното, поради което доказателствената тежест за установяване на фактическа обстановка, различна от тази по съставения акт лежи върху жалбоподателя. Описаните в акта за установяване на административното нарушение фактически обстоятелства за извършено административно нарушение по ЗДвП, досежно отказът на водача да бъде проверен с техническо средство и поведението му в момента на проверката съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на оспорената заповед. В този смисъл акта за установяване на административно нарушение е част от административната преписка по издаване на заповедта за прилагане на ПАМ и съдържа фактическите обстоятелства на акта по смисъла на чл. 59, т. 4, пр. 1 от АПК. Жалбоподателят в настоящето производство не ангажира никакви доказателства, с които да обори съставения по надлежен ред акт за административно нарушение, поради което настоящия състав приема, че са на лице предпоставките за издаване на заповедта по чл. 171, т. 1, б. "б" ЗДвП.

Настоящият състав не споделя твърденията на жалбоподателя, че не е посочено точното правно основание за издаването на заповедта. В оспорваната заповед е вписана относимата правна норма - чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, която предвижда прилагането на тази мярка при настъпване на някое от предвидените условия. В мотивите на заповедта е цитиран акта за установяване на административно нарушение, който се явява неразделна част от заповедта за налагане на ПАМ. В него подробно са изписани фактическите действия и констатации довели до издаване на оспорваната заповед. Акт № 14723 от 25.07.2010г. и заповед № 1473/2010г. са надлежно връчени на жалбоподателя в тяхната последователност и при спазване на административно производствени правила при съставянето им. Правото на защита на адресата на акта не е нарушено. В случая безспорно е установено нарушение на специалния закон-ЗДвП, фактическите констатации на органа не са оборени по надлежния ред от жалбоподателя, последният е реализирал правото си на защита срещу приложената му принудителна административна мярка.

По така изложените съображения, Административен съд Перник, намира, че оспорената заповед за прилагане на принудителни административни мерки М' 1473/2010г. от 25.07.2010г. на Началника на сектор Пътна полиция при ОД на МВР гр. Перник е законосъобразна, като издадена от компетентен орган, в кръга на правомощията му и съответства на целта на закона, поради което и жалбата срещу нея следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед гореизложеното и в:а основание чл. 172 от АПК, Административен съд Перник

Р Е Ш И :

Отхвърля жалба на Й.Н.Н.,*** против Заповед за прилагане на принудителни административни мерки № 1473/2010г. от 25.07.2010г. на Началника на сектор Пътна полиция при ОД на МВР.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му.

Съдия: /п/